

гарскыѣ предѣли. Еще въ първото си нападене, той привзе по-вечето българскы градове по-край Дунава, покара напредѣ си Българыѣ, които бѣхъ са опытали съ стчаянны силы да спржѣ неговыѣ успѣхы, и са ушжѣ къмъ самата столица българска дѣто бѣше рѣшилъ и да са установи за сѣкогы.

Съ туй намѣреніе рускыйѣ кнезъ отиде та обсади и престолныя градъ на Българыѣ Преславъ, дѣто Петъръ са принуди да са затвори въ палата си, който освѣнъ отъ градскыѣ стѣны можеше да са брани еше и отъ своитѣ длъгы, зѣбесты кулы. И най-подиръ като видѣ, че царството му отива вече изъ рѣцѣ и нищо нѣма на направи, той излазя съ сетня сила да са запази. Но столицата бѣше вече на предаване; Петъръ паднѣ мъртъвъ подъ стѣныѣ ѣ (967). » Тогазъ Светославъ зароби двамата царскы сынове, Бориса и Романа, които наскоро бѣхъ са върнжѣ отъ Цариградъ и обѣзи себе си господаръ на българскыя престолъ.

§ 28. Походѣтъ на Светослава, Русскый кнезъ, въ Българія.

По онуй време императоръ Никифоръ — Фока са уби отъ Ивана Цимисхый, който го и наслѣди. Тогазъ той открыва, че Никифоръ былъ выкълъ Русыѣ въ Българія; но имало уречено помежду императора и тѣхъ да я не завоюватъ за себе си, а тѣ са виждахъ рѣшены да останжѣ тамъ противъ общаніето си. Единъ римскый бѣженецъ на име *Калокирозъ*, много спомогнѣлъ да гы утвърди въ туй имѣ рѣшеніе. Този вагабонтинъ са представилъ на тѣхъ като посланникъ на Никифора, въ името на когото направилъ съюзъ съ Русскыя кнезъ, като искалъ отъ друга страна да са спомогне отъ тѣхното оржѣ за да са възкачи на императорскыя престолъ.